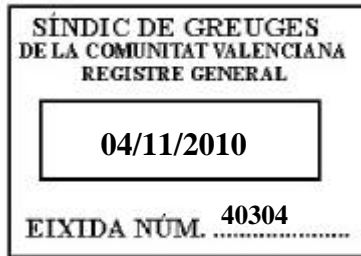

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

Diputació Provincial d'Alacant
Ilmo. Sr. Presidente
Avda. de la Estación, 6
ALACANT - 03005 (Alacant)

=====
Ref. queixa núm. 105141 i acumulades
=====

Il·lm. Sr.,

Vam rebre en esta institució un escrit signat pel Sr. (...) i altres, que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substantialment exposaven els fets i les consideracions següents:

“- Que després de visitar el Museu de Belles Arts (MUBAG), situat al carrer Gravina d’Alacant, han pogut comprovar que tota la retolació, tant exterior com interior, està exclusivament en castellà, com també la cartelleria, de manera que s’hi contravé la Llei d’ús i ensenyament del valencià, la qual estableix l’obligació que el valencià estiga present en totes les institucions públiques.

Que així mateix, l’ús de topònims també vulnera la legislació vigent, per la qual cosa, localitats com ara Bocarent o Mutxamel apareixen amb la denominació toponímica antiga, en castellà.”

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, van estar admeses, i li’n vam donar trasllat de conformitat amb el que determina l’article 18.1 de la llei esmentada, a fi de contrastar les al·legacions formulades per les persones interessades, li vam demanar que, ens remetera informació suficient sobre la realitat d’aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de l’Excma. Diputació Provincial d’Alacant, donava compte del següent:

“Amb data 5 de juliol del mes corrent, s'ha rebut el seu escrit pel què sol·licita informació suficient sobre la realitat de les circumstàncies exposades en la queixa formulada davant vosté pel senyor (...) i altres, amb el número 105.141.

Vistos els informes emesos per la Direcció Tècnica del MUBAG, i el del Servei de Cultura d'esta Diputació, he de manifestar-li allò que ara seguix:

En primer lloc, he de manifestar-li la dificultat d'atendre-la, cosa que ha provocat que no li hàgem pogut dirigir la resposta abans, ja que la queixa de referència no identifica un acte determinat o una inactivitat provincial, ni concreta quins son els preceptes de la Llei de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 de novembre, d'Ús i Ensenyament de la Llengua Valenciana que entén vulnerats, ni especifica el lloc on es troben escrits incorrectament els cartells i els topònims a què es refereix.

Pel que fa a l'ús de topònims, l'article 15 de la Llei de la Generalitat Valenciana 4/1983, de 23 novembre, estableix efectivament que els municipis n'hi consten per les denominacions oficials, raó per la qual l'ús incorrecte que s'haja pogut fer de noms municipals en algun senyal informatiu, etiqueta, fitxa, rètol o cartell utilitzat al MUBAG, cal reputar-se un error gramatical de fet, el qual es rectificarà a través del canvi per la denominació correcta, tan prompte com s'identifique i es localitze.

Respecte a la generalitat de senyals, rètols i cartells informatius que figuren al MUBAG, únicament en llengua castellana, li comunique que pels Servicis Tècnics corresponents es procedirà a subsanar-ne els defectes materials, mitjançant la revisió i la rectificació posterior, que suposarà la substitució completa de cada senyal, ja que estan realitzats en vinil i no és possible ni esmenar-los ni fer-los cap afegit; cosa que implica una despesa econòmica sensible, que encara no s'ha pogut quantificar i per a la que no hi ha establert actualment crèdit específic, però que s'haurà d'afrontar d'acord amb les disponibilitats pressupostàries de la hisenda provincial.

Ara bé, no totes les dades arreplegades als senyals son susceptibles de constar en llengua valenciana, perquè esta qüestió depén, en general, de l'autoria de l'obra, del títol, de la data i de la tècnica de creació, i com a conseqüència, caldria que es respectaren les denominacions originals de l'autor i de l'obra, i s'haurien de traduir, únicament, les dades tècniques i cronològiques que no hi consten a través de caràcters simples numèrics o idèntics en ambdues llengües; els cartells amb les sigles del MUBAG mateix, per exemple, no tenen diferències de traducció, ja que corresponen a les dues denominacions.

Per tal de suplir la falta d'informació que pogueren ocasionar els errors o les carències en els usos lingüístics dels senyals o els cartells utilitzats al MUBAG, li indique que tota la informació està disponible completament, tant en castellà com en valencià, en la Recepció del MUBAG mateix, i també en la pàgina web institucional, www.mubag.com, on s'inclouen tots els continguts i les activitats del museu, l'edifici on està ubicat, el paper de la Diputació Provincial, les publicacions, la restauració d'obres, l'índex d'autors i d'obres, els horaris de visita i altres dades d'interés, la visita virtual, les qüestions museístiques, i les exposicions i els esdeveniments.”

Els interessats, a qui vam donar trasllat de la comunicació rebuda, no van formular cap al·legació, i per això passem a resoldre l'expedient amb les dades que hi consten. Per això li demanem que considere els arguments que seguidament li exposem i que constituïxen els fonaments del recordatori de deures legals amb què concloem.

Esta institució és conscient que els recursos de què disposen les administracions públiques són limitats i que cal racionalitzar-ne l'ús, i per això acceptem els seus arguments, però la legislació vigent respecte de l'ús del valencià és clara i no admet cap interpretació. I tot i que esta institució reconeix els esforços de l'Administració pública valenciana per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística instaurat per la Constitució espanyola i per l'Estatut d'autonomia, no pot sinó cridar

l'atenció sobre el fet que la Llei d'ús i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 25 anys i que en el títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació socials tant en valencià com en castellà i a utilitzar indistintament les dos llengües quan hagen d'usar-les, i que esta obligació, com no podia ser d'una altra manera, ha d'estendre's als nous mitjans de comunicació i a les noves realitats tecnològiques, com també a la retolació de servicis públics, i, d'una altra banda, la citada Llei d'ús i ensenyament del valencià, en les seues disposicions transitòries estableix un termini de tres anys perquè les distintes àrees de l'Administració valenciana duguen a terme les disposicions d'esta (un termini que s'ha superat a l'excés, si tenim en compte que la LUEV va entrar en vigor l'any 1983), per a adaptar les seues estructures al règim de cooficialitat lingüística.

No obstant això anterior, senyor, hem de comunicar-li que la Llei d'ús i ensenyament del valencià (Llei 4/1983, de 23 de novembre) va ratificar el mandat estatutari recollit en l'article 5, que imposa als poders públics radicats a la Comunitat Valenciana la defensa i promoció del valencià en tots els àmbits socials, a fi d'assolir la seua equiparació plena amb el castellà, l'altra llengua oficial.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà sinó també el propi d'eixa comunitat autònoma, va modificar notablement l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma cooficial propi han legislat en la matèria, mitjançant lleis denominades de normalització lingüística, a fi de fomentar l'ús de la llengua cooficial (especialment en aquells àmbits oficials: administració pública, educació, mitjans de comunicació, etc.) amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial en tot el territori de l'Estat.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i els servicis públics.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 7.4 i .5 de l'Estatut d'autonomia, en assenyalar que "Caldrà atorgar un especial respecte i protecció a la recuperació del valencià".

La Llei d'ús i ensenyament del valencià no és una altra cosa que el desenvolupament normal de les previsions contingudes en la Constitució espanyola i en l'Estatut d'autonomia respecte de l'ús de la nostra llengua com l'objectiu últim de recuperar la desigualtat que encara existix respecte de l'altra llengua oficial, el castellà, sense que en cap cas pugua prevaler l'una sobre l'altra.

Així doncs, i en el sentit que és missió d'esta institució vetlar pel compliment dels preceptes constitucionals, estatutaris i legislatius citats, són constants les recomanacions del Síndic de Greuges a l'Administració pública valenciana, perquè els impresos, formularis, models oficials que utilitza eixa Administració pública valenciana i els

organismes que en depenen, siguen redactats, de conformitat amb la legislació vigent respecte d'això, en les dos llengües oficials de la nostra comunitat autònoma. Res no impedis que esta recomanació s'estenga també a les pàgines web dels ens i les administracions públiques, com també a la retolació interior i exterior dels edificis públics.

De conformitat amb tot el que hem dit més amunt i de conformitat amb el que hi ha previst en l'article 29 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, reguladora del Síndic de Greuges, **SUGGERIM** a la DIPUTACIÓ PROVINCIAL D'ALACANT que, d'acord amb la disponibilitat pressupostària de la hisenda provincial, i en futures retolacions del MUBAG, observe la cooficialitat lingüística vigent a la Comunitat Valenciana.

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, li recordem el deure de donar compliment al que disposa la legislació vigent sobre l'ús del valencià, d'acord amb el que hem indicat en el cos d'este escrit, la qual cosa se li comunica perquè, en el termini d'un mes, ens remeta l'informe preceptiu en què ens ha d'indicar si accepta la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement, li faig saber, igualment, que, a partir del mes següent a la data en què s'ha dictat, la resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Agraïm la seua col·laboració i la remissió del que li hem sol·licitat.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana